

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6To/9/2014
Identifikačné číslo spisu: 9513100194
Dátum vydania rozhodnutia: 04.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9513100194.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obžalovaného Ing. T. D. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v jednočinnom súbehu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. mája 2016 v Bratislave prejednal odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 26. mája 2014, sp. zn. BB-4T 57/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 26. mája 2014, sp. zn. BB-4T 57/2013, rozhodol podľa § 285 písm. b/ Tr. por. a podľa § 285 písm. a/ Tr. por. tak, že obžalovaných Ing. T. D. a Ing. I. C. a obžalovaného Ing. I. I. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), sp. zn. VII/1 Gv 233/11, z 21. novembra 2013 podanú za zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v jednočinnom súbehu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obžalovaný Ing. T. D., ako starosta obce E., okr. X., podal Ministerstvu výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky Bratislava (ďalej aj ministerstvo“) žiadosť o nenávratný príspevok (ďalej aj „NFP“) zo dňa 16. júna 2008 s prílohami na projekt s názvom Stavebné úpravy objektov ZŠ + MŠ E. (ďalej aj „projekt“), podpísal dňa 2. júna 2009 v Bratislave s týmto ministerstvom Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. X. s prílohami do výšky 1 325 896,77 eur a v súčinnosti s obžalovaným Ing. I. I., členom predstavenstva a výrobným riaditeľom dodávateľa diela spoločnosti D., a.s. X. a obžalovaným Ing. I. C., zodpovedným za vypracovanie realizačnej projektovej dokumentácie

stavby a zároveň stavebným dozorom napriek tomu, že nedošlo ku skutočnej realizácii časti projektu Stavebné úpravy objektov ZŠ + MŠ E. v rozsahu, ako to obžalovaní deklarovali v čase jeho realizácie v mesiacoch júl až september 2009 v obci E., podával obžalovaný Ing. T. D. Ministerstvu výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky Bratislava od septembra 2009 do októbra 2010 žiadosti o platbu s prílohami, v ktorých v rozpore s § 19 ods. 1, ods. 3 zákona č. 523/2004 v platnom znení o rozpočtových pravidlách verejnej správy, § 7 ods. 1 písm. d/ zákona č. 583/2004 Z.z. v platnom znení o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a v rozpore s článkom 14 ods. 1, písm. a/, písm. c/, písm. j/ Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré tvoria prílohu Zmluvy o poskytnutí NFP žiadal aj refundáciu takých nákladov projektu, ktoré v skutočnosti boli realizované spoločnosťou D., a.s. X., ktorú zastupoval obžalovaný Ing. I. I. a stavebným dozorom obžalovaným Ing. I. C. inak, alebo nimi neboli realizované vôbec, pričom obžalovaný Ing. T. D. tak v súčinnosti s obžalovanými Ing. I. I. a Ing. I. C. vylákali od Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky Bratislava, najmä žiadosťami o platbu č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 10. augusta 2009 a XXXXXXXXXXXXXXXX z 10. novembra 2009 na základe faktúry č. XXXXXXXX z 31. júla 2009 a XXXXXXXX z 30. septembra 2009 preplatenie neexistujúcich dodávok materiálu a prác za tepelné izolácie v hodnote spolu 26 790,37 eur s DPH, žiadosťou o platbu č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 9. septembra 2009 a faktúrou č. XXXXXXXX z 31. augusta 2009 preplatenie nezrealizovaných vlysových a parketových podláh v hodnote najmenej 14 326,21 eur s DPH a na základe žiadosti o platbu č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 25. októbra 2010 a faktúry č. XXXXXXXX z 20. apríla 2010 žiadali o preplatenie zameneného zariadenia kuchyne navýšeného o sumu 19 691,76 eur s DPH sumu spolu najmenej 60 808,34 eur, čím spôsobili právnomu nástupcovi pôvodného Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky Bratislava, Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava 1, škodu v minimálnej výške poskytnutých 95 % nákladov tohto projektu, t.j. 57 767,92 eur pozostávajúcich z 85 % výdavkov z rozpočtu Európskych spoločenstiev, t.j. sumy 51 687,08 eur a 10 % výdavkov zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, t.j. sumy 6 080,84 eur a obci Varín podieľajúcej sa na spolufinancovaní tohto projektu 5 % škodu vo výške najmenej 3 044,17 eur,

pretože u obžalovaných Ing. T. D. a Ing. I. C. skutok nie je trestným činom a u obžalovaného Ing. I. I. nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. zák. poškodenú stranu Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Bratislava 1, Dobrovičova 12 a Obec E. odkázal na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (č. l. 2904) podal prokurátor odvolanie, ktoré podaním zo 17. júla 2014 písomne odôvodnil. Z obsahu odôvodnenia odvolania vyplýva, že prokurátor sa nestotožnil s právnym názorom obsiahnutým v odôvodnení rozhodnutia špecializovaného trestného súdu, podľa ktorého finančné prostriedky tak, ako sú popísané v skutku obžaloby neboli obžalovanými určené na iný ako pôvodný účel a teda súd prvého stupňa pripustil možnosť zámeny použitia časti NFP na iné stavebné práce ako boli deklarované v pôvodnom projekte s názvom Stavebné úpravy objektu ZŠ + MŠ E., hoci v rámci tohto projektu, a to aj za situácie, že prijímateľ NFP - zastúpený obžalovaným Ing. D. v súčinnosti so stavebným dozorom, obžalovaným Ing. C. a osobou zodpovednou za realizáciu stavby, obžalovaným Ing. I. celkom zjavne v jednotlivých žiadostiach o platbu adresovaných poskytovateľovi NFP deklarovali a listinami získanými od týchto osôb dokladal v skutočnosti nevykonané stavebné práce a dodávky.

Podľa názoru prokurátora, podstatným je preukázané zistenie vyplývajúce z listinných dôkazov, že poskytnutie nenávratného finančného príspevku zo strany poskytovateľa prijímateľovi je upravené Zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku X., ktorej predmetom je vymedzenie zmluvných podmienok. Poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy NFP sú jej prílohy. Medzi neoddeliteľné prílohy patrí aj platný rozpočet projektu - príloha č. 4 Zmluvy o poskytnutí NFP, ktorý obsahuje pevne stanovené názvy položiek (materiálové vyhotovenie, špecifikácia stavebných prác), výmery a jednotkové ceny stavebných prác a dodávok. Zdôraznil, že v priebehu projektu je možné si nárokovať len reálne zhotovené stavebné práce a dodávky, ktoré sú jeho súčasťou a za ceny v ňom

uvedené. Podľa názoru prokurátora to znamená, že všetky ostatné stavebné práce a dodávky, ktoré vznikli počas projektu vplyvom samotnej stavebnej činnosti, chybou projektanta resp. z iného dôvodu a ktoré nie sú súčasťou zmluvy o poskytnutí NFP resp. dodatkov, nebudú poskytovateľom zohľadnené.

V tejto súvislosti prokurátor poukázal na nadväzujúce výpovede zástupcov Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky L. T. a najmä Mgr. V. K., ktoré sú dôkazmi o tom, že ak v rámci realizácie stavby dôjde k zmene, ktorá nastala, subjekt by mal požiadať o tzv. zmenové konanie, pretože prijímateľ pomoci prostriedkov štátneho rozpočtu a Európskej únie môže tieto prostriedky použiť len na prísne stanovený účel podľa projektu. Ak nie sú takto použité, považuje sa to za neoprávnené výdavky a tie buď nie sú poskytnuté, alebo sa žiadajú vrátiť. Ak neprebehne zmenové konanie a prostriedky sa použijú inak ako v zmysle schváleného projektu, ide o neoprávnené výdavky. Prokurátor vyzdvihol presnú účelovú určenosť prostriedkov predovšetkým z fondov ES, ktorú konštatoval vo svojich viacerých rozhodnutiach aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, napr. v rozhodnutí 5 Tost 12/2009, z 19. augusta 2009.

Prokurátor uviedol, že v prípade tepelných izolácií celkom evidentne došlo k dodávke ich dvojnásobného množstva, hoci pripustil možnosť, že len výpočtovou chybou Ing. M. X., avšak napriek tomu, že zvyšná časť izolácie bola odvezená späť do skladu spoločnosti D., a.s., k zúčtovaniu a preplateniu došlo jej pôvodného celého množstva, čo priznal aj napr. obžalovaný Ing. I. I.. Obdobné konštatovanie o zjavnom rozpore s pôvodným účelom určenia časti NFP platí podľa názoru prokurátora tiež v prípade kuchynskej technológie, na ktorej boli evidentne zamieňané výrobné štítky a v konečnom dôsledku aj došlo k jej dodatočnej výmene v zmysle pôvodného projektu.

Prokurátor vyslovil presvedčenie, že v konečnom dôsledku trestné činy obžalovaných uvedené v obžalobe, resp. prokurátorom modifikované v záverečnej reči, bolo možné spáchať len formou spolupáchateľstva, na ktorom participoval žiadateľ NFP - bývalý starosta obce E. Ing. D., ktorý v žiadostiach o platbu deklaroval realizáciu v skutočnosti nevykonaných prác a dodávok tovaru po tom, čo mu tieto nevykonané práce a dodávky formálne osvedčili ako vykonané stavebný dozor - Ing. I. C. a osoba zodpovedná za ich skutočnú realizáciu Ing. I..

Podľa právneho názoru prokurátora neobstojí obrana obžalovaných, s ktorou sa stotožnil aj súd, že relevantným je použitie časti NFP aj na iné položky v rámci pôvodného projektu. S ohľadom na vyššie konštatované má za to, že každá z pôvodných položiek je pevne stanovená, prísne účelovo viazaná a jej zmena je možná len na základe tzv. zmenového konania a nezrealizovaním, resp. iným realizovaním jednotlivých výdavkových položiek došlo k porušeniu čl. 14 ods. 1, písm. a/, písm. c/, písm. j/ Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré tvoria prílohu č. 1 Zmluvy o poskytnutí NFP č. X., podľa ktorého oprávnenými výdavkami sú všetky výdavky, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu aktivít projektu tak, ako je uvedené v čl. 2 Zmluvy o poskytnutí NFP. Pokiaľ obžalovaní postupovali v rozpore s týmito a ďalšími ustanoveniami špecifikovanými v obžalobe, je dôvodné vyvodenie ich trestnej zodpovednosti v zmysle obžaloby, resp. modifikácie vyslovenej prokurátorom v záverečnej reči.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 57/2013, z 26. mája 2014 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Ing. I. I. sa k podanému odvolaniu prokurátora písomne vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 6. augusta 2014, doručeného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 15. augusta 2014. Stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie skutku a právnych úvah smerujúcich k vyhláseniu rozsudku. Uviedol, že tento právny záver súdu jednoznačne potvrdzujú vykonané dôkazy výsluchmi obžalovaných, svedkov alebo ostatných listinných dôkazov. Podľa obžalovaného Ing. I., oba skutky, pre ktoré boli stíhaní, si z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty vyžadujú úmyselné zavinenie. Poukázal na skutočnosť, že žiaden z vykonaných dôkazov nepreukazuje skutočnosť, že by sa ako obžalovaní po vzájomnej spoločnej

dohode dohodli, resp. uzrozumeli s konaním, ktoré by bolo možné posudzovať ako trestné činy, ktoré sa obžalovaným kladú za vinu. Ďalej uviedol, že v postavení výrobného riaditeľa spoločnosti D., a.s. nebol účastný ani podpisu Zmluvy o dielo č. XX/XXXX, ktorú uzatvorili ako účastníci Obec E. a D. a.s., predmetom ktorej bolo zhotovenie diela „Stavebné úpravy objektov ZŠ a MŠ E.“ v celkovej rozpočtovanej výške projektu 1 346 877,05 eur, túto neuzatváral, nepodpisoval, nepripravoval, ale na strane zhotoviteľa túto prejednal a podpísal generálny riaditeľ a predseda predstavenstva Ing. I. M. a člen predstavenstva Ing. S. Y. s tým, že obsah tejto zmluvy mu v čase jej uzatvárania a podpisu nebol známy. Rovnako Zmluva o poskytnutí NFP medzi obcou E. a Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky zo dňa 2. júna 2009 a jej obsah rozsahu práv a povinností účastníkov mu nebol známy a jej obsah zistil až po začatí trestného stíhania. Podľa názoru obžalovaného Ing. I., obžaloba žiadnym dôkazom nepreukázala, že bol oboznámený, resp. mal vedomosť, že mu bola predložená zmluva o poskytnutí akejkoľvek dotácie, subvencie či prostriedkov z fondov, ktorá by od neho požadovala rešpektovanie akýchkoľvek podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o poskytnutí NFP, ktorej obsah bol preňho neznámy.

Vo vzťahu k tvrdeniu prokurátora na strane 3 podaného písomného odvolania (výmena výrobných štítkov) obžalovaný zdôraznil odvolaciemu súdu, že závažným dôkazom, ktorým obžaloba opomenula súhrnne hodnotiť a účelne zdôvodniť je to, že to bol člen predstavenstva a spoločnosti D., a.s. Ing. T., ktorý zabezpečoval v rámci verejného obstarávania dodanie varnej technológie zn. D. a nie obžalovaný. V rámci hlavného pojednávania bolo jednoznačne preukázané, že k dodaniu varnej technológie špecifikovanej v rozpočte nedošlo z dôvodu, že v čase realizácie diela sa uvedená technológia už nevyrábala. Naopak, z listinného dôkazu, ktorý bol doložený obžalovaným Ing. I. je nepochybné a zrejmé, že projektovaná typová rada tejto série D. 809 bol vo výrobe výrobcu D. S.p.A. W. ukončená už v roku 2009. Ďalej uviedol, že k výmene kuchynského zariadenia nedošlo z dôvodu, že by obžalovaní uznali odlišnosť pôvodného zámeru tak, ako to tvrdí v odvolaní prokurátor, ale na základe reklamácie objednávateľa (Obce E.), preto v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v stanovenej lehote bola realizovaná akceptácia zo strany zhotoviteľa, ktorý vzal na vedomie nemožnosť dodania rozpočtovej typovej rady varnej technológie D. a odsúhlasil v rámci reklamačného konania dodanie inej typovej rady varnej technológie D., ktorej vyššej triedy a nového modelového radu a iného označenia. Skonštatoval, že týmto boli usporiadané vzťahy v rámci obchodno-záväzkového vzťahu medzi zhotoviteľom a objednávateľom vo vzťahu k varnej technológii D.. Obžalovaný Ing. I. poukázal na to, že v rámci hlavného pojednávania nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že by sa obžalovaní podieľali na výmene štítkov, resp., že by mali vedomosť o tom, že k výmene štítkov vôbec došlo, teda bolo preukázané len to, že bližšie nestotožnená osoba z jemu neznámeho dôvodu tieto vymenila, čo rozhodne nezakladá dostatočný a nepochybný skutkový základ o úmyselnom konaní obžalovaného.

Ďalej argumentoval skutočnosťou, že počas celého prípravného konania aj hlavného pojednávania boli zo strany obžalovaných a obhajoby navrhované dôkazy na hodnotenie aj tohto spektra dôkazov, ktoré preukazovali správanie obžalovaných splniť a zabezpečiť verejnoprospešný účel predmetného projektu, pričom zdôraznil, že predmetné dôkazy nad akúkoľvek pochybnosť preukazovali realnosť použitia každého eura poskytnutého finančného príspevku na projekt a stanovený účel, teda rekonštrukciu a stavebné úpravy základnej školy a súvisiacich budov. Uvedené dôkazy na akúkoľvek pochybnosť preukazujú, že zo strany Ing. I. I. a spoluobžalovaných nedošlo k obohateniu seba alebo druhého a každá nákladová položka, na ktorú boli vynaložené finančné prostriedky bola reálne vykonaná, je v súlade s účelom poskytnutého NFP a konanie spoločnosti D., a.s. teda aj vo vzťahu k posudzovaným konaniam Ing. I. I. je pokryté listinnými dôkazmi o právnej akceptácii každého postupu vo vzťahu k zmluve o dielo, teda aj vrátane vzájomného usporiadania vzájomných pohľadávok, ktoré bežne na každej stavbe vznikajú a zmluvné strany si ich v záverečnom uzatváraní zmluvných záväzkov usporiadávajú.

Vo vzťahu k tvrdeniu prokurátora, že v konečnom dôsledku trestné činy obžalovaných uvedené v obžalobe, resp. prokurátorom modifikované v záverečnej reči bolo možné spáchať len formou spolupáchateľstva, obžalovaný Ing. I. uviedol, že žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo preukázané naplnenie základných predpokladov spolupáchateľstva v zmysle § 20 Trestného zákona. Žiadny z

vykonaných dôkazov nepreukazuje, že by medzi ním a ďalšími obžalovanými išlo o akúkoľvek vzájomnú predchádzajúcu dohodu, výslovný či minimálne konkludentný prejav, ktorý je základným aspektom spolupáchateľstva. Rovnako nebolo preukázané, že by si obžalovaný Ing. I. bol aspoň vedomý možnosti, že konanie ostatných spoluobžalovaných v spojení s jeho vlastným smeruje k spáchaniu trestného činu a bol s tým pre tento prípad uzrozumený. Naopak, všetky vykonané dôkazy preukazujú, že každý z obžalovaných konal v súlade so svojím postavením, funkciou a absenciou úmyslu smerujúceho k spáchaniu trestného činu.

Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu prokurátora týkajúceho sa porušenia ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo vyhotoveniu rozsudku a to z dôvodu, že prvostupňový súd nevyhovelo dôkaznému návrhu prokurátora na doplnenie znaleckého posudku obžalovaný Ing. I. uviedol, že aj keď ustanovenie § 2 ods. 11 Trestného poriadku umožňuje súdu vykonať aj také dôkazy, ktoré strany nenavrholi, ide o fakultatívnu možnosť súdu, oproti ktorej stojí obligatórna povinnosť prokurátora uniesť tzv. dôkazné bremeno na hlavnom pojednávaní. Navyše, skutočnosti, na ktorých staval prokurátor potrebu vykonania doplnenia znaleckého posudku boli známe už v prípravnom konaní, nakoľko všetci obžalovaní na ne v rámci svojich vyjadrení v rámci svojich výpovedí a vyjadrení v prípravnom konaní opakovane poukazovali.

Na základe týchto skutočností obžalovaný Ing. I. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por., po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnúť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje skutkové závery prvostupňového súdu založené na vnútornom presvedčení získaného po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a ktoré boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutkového stavu veci v kontradiktórnom konaní v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaní Ing. T. D. a Ing. I. C. konali v úmysle vylákať od iného príspevok zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňali, a to tým, že ho uviedli do omylu v otázke ich plnenia, teda konkrétne, že by finančné prostriedky boli použité na iný účel ako rekonštrukcia základnej a materskej školy E., a takým činom spôsobili väčšiu škodu, čím mali naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Z obsahu pripojeného spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný Ing. D. ako starosta obce predkladal v jednotlivých žiadostiach o platbu žiadostí o preplatenie nákladov za práce a materiály, ktoré boli realizované na stavbe pri rekonštrukcii základnej a materskej školy v obci E., na ktorú rekonštrukciu bol poskytnutý príslušným ministerstvom NFP na základe rozhodnutia ministerstva a z rozpočtu obce boli finančné prostriedky poskytnuté na základe rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce E. na účel uvedenej rekonštrukcie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že finančné prostriedky v položke izolácie, parkety a kuchynské zariadenie v tých častiach a v rozsahu, ako boli uvedené v obžalobe, na tento účel použité neboli, ale boli použité na iný účel, ktorý však nie je možné označiť za účel iný, než na ktorý bol NFP a príspevok obce schválený a použitý. Rovnako aj skutočnosť, že finančné prostriedky, ktoré sa ušetrili pri uskutočňovaní izolácií podláh a zariadení kuchyne a ktoré boli použité v rámci rekonštrukcie základnej a materskej školy vo E., nemôže viesť k záveru, že žiadateľ nespĺňal podmienky na preplatenie a teda, že iného uviedol do omylu v otázke ich

splnenia, nakoľko neexistuje jednoznačný dôkaz o nepravdivosti takéhoto tvrdenia obžalovaných. Preto správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ vyhodnotil takúto pochybnosť v prospech obžalovaných v zmysle zásady in dubio pro reo. Špecializovaný trestný súd zároveň správne vyhodnotil skutočnosť, že hoci obžalovaný Ing. D. a Ing. C. nezačali tzv. zmenové konanie na ministerstve poukazujúc na časové hľadisko rekonštrukcie objektu, aby sa nenarušila povinná školská dochádzka, nemôže to zakladať ich trestno-právnu zodpovednosť za uvedený trestný čin.

Odvolací súd považuje úvahy špecializovaného trestného súdu vo vzťahu k nenaplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za správne a presvedčivé.

Vo vzťahu k obžalovanému Ing. I., nepochybil prvostupňový súd, pokiaľ uviedol v napadnutom rozsudku, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná existencia akejkoľvek dohody obžalovaného Ing. I. s obžalovanými Ing. D. alebo Ing. C., alebo akoukoľvek inou osobou, s cieľom vylákať finančné prostriedky od poskytovateľa NFP a použiť ich na iný účel, ako boli pôvodne určené a spôsobiť tak spreneveru a v konečnom dôsledku škodu.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Preto správne postupoval špecializovaný trestný súd, keď oslobodil obžalovaných Ing. D. a Ing. C. spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom a obžalovaného Ing. I. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

K odvolacej námietke prokurátora, že obžalovaný Ing. D. spolu s obžalovaným Ing. C. a obžalovaným Ing. I. v jednotlivých žiadostiach o platbu adresovaných poskytovateľovi NFP deklarovali a listinami získanými od týchto osôb dokladal v skutočnosti nevykonané stavebné práce a dodávky, najvyšší súd uvádza, že hoci mohol vzniknúť rozdiel medzi fakturovanými a realizovanými prácami, tak v priebehu realizácie diela takisto vznikla potreba vykonania mnohých takých prác a výkonov, ktoré do rozpočtu zahrnuté neboli, avšak zo stavebného hľadiska sa museli uskutočniť. V danom prípade sa jednalo o situáciu, kedy boli finančné prostriedky použité v inom rozsahu, než ako bolo deklarované, pričom z výpovedí obžalovaných, svedkov a listinných dôkazov je preukázaná skutočnosť, že ušetrené prostriedky boli použité na práce navyiac, ktoré v rozpočte zahrnuté neboli, a to v rámci rekonštrukcie základnej a materskej školy, t.j. na účel schváleného NFP a rozpočtu obce.

Neobstojí preto námietka prokurátora, že v priebehu projektu je možné si nárokovať len reálne zhotovené stavebné práce a dodávky, ktoré sú jeho súčasťou a za ceny v ňom uvedené, nakoľko v danom prípade boli tieto práce realizované v súlade s účelom poskytnutia finančných prostriedkov. Preto ak obžalovaný Ing. D. a obžalovaný Ing. C. neiniciovali tzv. zmenové konanie v prípade zmeny realizácie stavby, išlo o pochybenie, ktoré však nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť, keďže nedošlo k použitiu poskytnutých finančných prostriedkov inak ako v zmysle schváleného projektu.

Za daného stavu odvolanie prokurátora, ohľadom skutkových zistení považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.